

“Οι φίλοι μας οι Άγιοι”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Όταν γνώρισα το Χριστό, μού γνώρισε με τη σειρά Του μια καινούρια οικογένεια με τους αμέτρητους φίλους Του, τους Αγίους και μου είπε: ‘ τώρα είναι και δικοί σου φίλοι’!

Έκτοτε η ζωή και η καθημερινότητά μου άλλαξε άρδην! Η κάθε μου μέρα απέκτησε άλλο νόημα αφού είναι μια γιορτή, γιορτάζει κι ένας φίλος μου! Η κάθε μέρα είναι χαρούμενη γιατί έχουν γιορτή στον ουρανό! Ο χρόνος απέκτησε άλλη αξία γιατί τώρα ακολουθώ το εκκλησιαστικό ημερολόγιο!

Η μελέτη του βίου των Αγίων με έκανε να καταπλαγώ με τον αγώνα, τη θυσία και την αγάπη τους για το Χριστό, να θαυμάσω το ζήλο, τη δύναμη, την αυταπάρνηση και φυσικά όλες τις αρετές τους αφού όλοι τους μαρτύρησαν για τον Αγαπημένο τους!

Πάντα θα σαστίζω με την απλότητα, την ταπείνωση και τη γλυκύτητα αυτών των ανθρώπων που το βλέμμα τους και όλη τους η παρουσία εξέπεμπαν το Θείο Φως!

Είμαι πολύ χαρούμενη με τους καινούριους μου φίλους... δεν τους αξίζω... είναι ένα από τα δώρα του Θεού κι αυτοί σε εμένα την ανάξια που το αποδέχομαι με πολλή ευγνωμοσύνη! Σιγά σιγά και μέσα από τις προσευχές μου συνδέομαι ολοένα και περισσότερο με κάποιους από αυτούς! Κάθε φορά που χρειάζομαι τη βοήθεια

και τη στήριξη τους είναι εκεί για μένα!

Ο Άγιος Παντελεήμων, ο Άγιος Σώζων, ο Άγιος Πορφύριος, η Αγία Παρασκευή, η Αγία Αικατερίνη και αρκετοί ακόμη είναι μερικοί από όσους έχω ορίσει καρδιακά μέσα μου συνοδοιπόρους μου σ' αυτή τη ζωή αν και γνωρίζω ότι όλοι οι Άγιοι μας συντροφεύουν! Με τις πρεσβείες τους λοιπόν πορεύομαι πιο ήσυχη και ειρηνική!

Άλλωστε αυτό δε θέλουν κι εκείνοι; Να βοηθούν τους ανθρώπους! Τι ευτυχία! Μια ολόκληρη οικογένεια εκεί ψηλά στον ουρανό με την οποία μπορούμε να επικοινωνούμε πνευματικά!

Και αυτή η πλειάδα των Αγίων μας καταδεικνύει ότι όχι μόνο δεν είναι ανέφικτη η Αγιότητα αλλά ότι είναι και ο τελικός προορισμός! ' Άγιοι γίνεσθε' [Α' Επιστ. Πέτρου].

Προσεύχονται για τις ψυχές μας και ποθούν τη σωτηρία όλων μας! Χαίρονται με την πρόοδο μας και λυπούνται με τις πτώσεις μας! Μας περιμένουν για να προσέλθουμε όλοι μαζί στον Κύριο και να απολαύσουμε όλοι μαζί τα αγαθά του Παραδείσου! [Προς Εβραίους ια' 39, 40].

Δεν είμαστε ποτέ μόνοι μας ! Οι Άγιοι είναι πιο κοντά μας από όσο νομίζουμε! Ας τους καλέσουμε λοιπόν στη ζωή μας!

Ας τους επικαλούμαστε κάθε φορά που νιώθουμε μοναξιά, θλίψη, αγωνία, αδυναμία και εκείνοι θα μας στηρίζουν, θα μας πιάνουν από το χέρι και θα μας βοηθούν να συνεχίζουμε τον Αγώνα τον Καλό και το μονοπάτι που οδηγεί εκεί κοντά τους... στη Βασιλεία των Ουρανών!

πηγή: inpantanassis.blogspot.com